Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26300
Copyright: Admont, Benediktinerstift

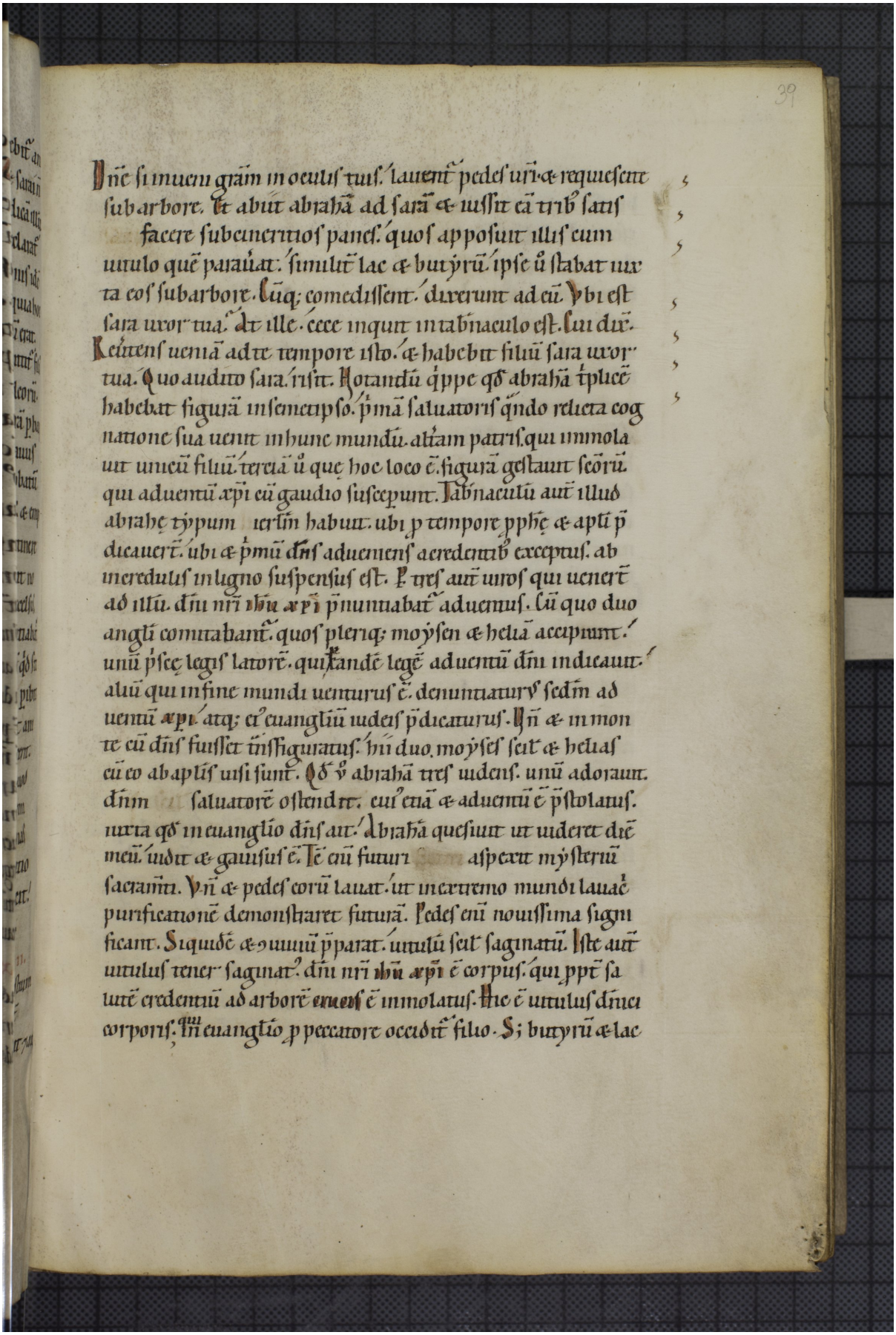

39

Dñe si inuenu grām in oculis tuis. lauentur pedes uri. & requescite
sub arbore. Et abiit abrahā ad sarā & iussit eā trib̄ satis
facere subcineritios panes. quos apposuit illis cum
uitulo quē parauerat. simiter lac & butyrū. ipse ū stabat iux
ta eos subarbore. Cūq; comedissent. dixerunt ad eū. Vbi est
sara uxor tua. At ille. ecce inquit in tabernaculo est. Cui dixit.
Reuertens ueniā ad te tempore isto. & habebit filiū sara uxor
tua. Quo audito sara risit. Notandū q̄ppe qd abrahā tpliceē
habebat figurā in semetipso. p̄mā saluatoris q̄ndo reducta cog
natione sua uenit in hunc mundū. abiam patris. qui immola
uit unicū filiū. terciā ū quē hoc loco ē. figurā gestauit seōrū.
qui aduentū xpi cū gaudio susceperunt. Tabernaculū aut illud
abrahe typum certū habuit. ubi p tempore pphē & aplī p
dicauerē. ubi & pmū dñs aduentus a credentib̄ exceptus. ab
incredulis in ligno suspensus est. Et tres aut uiros qui uenerē
ad illū. dñi nri ihū xpi p̄nuntiabat aduentus. Cū quo duo
anglī comitabantur. quos pleriq; moysen & heliā accipiunt.
unū p̄sce legis latorē. qui tandē legē aduentū dñi indicauit.
aliū qui in fine mundi ueniturus ē. denuntiaturus secūm ad
uentū xpi. atq; eō euangliū iudeis p̄dicaturus. Hi ñ & in mon
te cū dñs fuisset tñsfiguratus. hi duo. moyses scilicet & helias
cū eo ab aplis uisi sunt. Qd ū abrahā tres iudeis. unū adorauit.
dñm saluatorē ostendit. cui etiā & aduentū ē p̄stolatus.
iuxta qd in euanglio dñs ait. Abrahā quesiuit ut uideret diē
meū. uidit & gauisus ē. Tē eū futuri aspexit mysteriū
sacramēti. Vni & pedes eorū lauit. ut in extremo mundi lauacī
purificatione demonstraret futurā. Pedes eius nouissima signi
ficant. Siquidē & iuuenū p̄parat. uitulū scilicet saginatū. Iste aut
uitulus tener saginat. dñi nri ihū xpi ē corpus. qui ppt sa
lutē credentiū ad arborē crucis ē immolatus. Hic ē uitulus dñici
corporis. Qui in euanglio p peccatore occidit filio. Si butyrū & lac